

NONNENPOKER

(Nonnenpoker)

Komedie in drie bedrijven

door

JENNIFER HÜLSER

vertaling

Kick Boomgaard

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NONNENPOKER - NONNENPOKER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JENNIFER HÜLSER** en vertaler: **KICK BOOMGAARD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright © 2023 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Zuster Agathe - Dienst oudste, meest in de schommelstoel te vinden, goede ziel.

Zuster Lucy - Gek, pept altijd alles op, altijd een idee.

Zuster Elisabeth - Dramatiseert altijd alles en krijgt doorgaans aanvallen van zwakte.

Zuster Eva-Maria - Kokkin, meer slecht dan goed.

Moeder-overste Lucretia - Streng en naar de oude regels levend.

The Big Boss/Valencia - Vrouwelijke Maffiosi, onvermurwbaar.

Salvatore - Maffiosi, grote mond, niets er achter.

Antonio - Compaan van Salvatore, ook een grote mond.

DECOR:

Kloosterkeuken en vergaderzaal. Een ingang deur, een gaat direct naar de kapel of een doorgang die dit aanduidt, een deur naar de andere ruimten. In de grote ruimte is een haard en een lange tafel met zitbanken of oudere stoelen. Natuurlijk zijn er ook christelijke beelden aan de muren. Een openhaard. Voor staat een schommelstoel (de enige luxe). Natuurlijk kan het toneelbeeld aangepast worden.

Aanmerking: De naam van het klooster kan door een regionale kloosternaam veranderd worden.

EERSTE BEDRIJF

(alle nonnen, behalve moeder-overste, bevinden zich op het toneel. Zuster Eva-Maria roert aan de haard in een grote pot, zuster Agathe dommelt in de schommelstoel, zuster Lucy met opgepepte nonnen kleren en zuster Elisabeth zitten aan tafel met speelkaarten, in het midden van de tafel liggen hosties gestapeld, zuster Lucy eet steeds weer, ze zijn in het pokerspel verdiept)

LUCY: *(schuift een stapel hosties in het midden)* Ik ga mee en zet alles...Eva-Maria jij bent aan de beurt.

EVA-MARIA: *(nervus)* Als jullie vandaag nog wat tussen de tanden wilt, dan moeten jullie nu een moment wachten.

AGATHE: Hoezo, is er dan geen soep? Ik heb mijn tanden voor de jaarlijkse inspectie afgegeven, wat een ellende. Eva-Maria, ik wil het gepureerd...

LUCY: Ach Agathe, alsof dat, wat Eva-Maria kookt, niet compleet drinkbaar wordt.

EVA-MARIA: *(dreigt met de pollepel)* Let op wat je zegt, anders kan jij namelijk koken en hoe dat eindigt, herinneren we allemaal nog goed.

ELISABETH: Mijn lieve medezusters, in deemoed zullen jullie wachten. Dus houd op met elkaar te bestrijden.

AGATHE: Boem! was het, en toen was alles zwart.

ELISABETH: *(bezorgd tegen Agathe)* Maar lieve zuster Agathe, wat kwelt je, je komt niet in de hel.

AGATHE: Ach onzin, ik weet nog dat Lucy de laatste keer gekookt had. Dat gezicht van moeder-overste zal ik niet vergeten.

EVA-MARIA: En die ene week vasten daarna ook niet! Alles moest gerenoveerd worden.

LUCY: Nou ja, gerenoveerd is wel wat overdreven, ik heb geschrobd als een gek, een week.

ELISABETH: Ja, daarom moesten wij ook een week vasten, jij hebt zo veel schoonmaak azijn overal verdeeld, dat wij onze gemeenschappelijke keuken alleen met ademnood betreden konden. Als ik daaraan terug denk, word ik weer onwel. *(doet een naderende onmacht na, verdraait de ogen)*

LUCY: *(stormt naar haar toe en duwt haar aan de kant)* Let op wat je zegt Elisabeth, zo erg was het ook weer niet. Ik vond het wel leuk.

EVA-MARIA: Jij was ook High van al het spul.

AGATHE: Toen hebben we alleen maar wrongelzeep gebruikt. Vroeger was alles beter.

LUCY: *(weer terug aan tafel, probeert in Eva-Maria's kaarten te kijken)* Ja ja, Agathe, dat weten we. *(Eva-Maria heeft het gezien, komt ook naar de tafel en tikt haar op de vingers)* Ah...dat brengt ons ook geen kroost in de kerk, die staan heden niet meer zo op wrongelzeep en lavendelzakjes...

ELISABETH: *(heeft zich zelf weer in de hand, ook weer aan de tafel)* Houd van je naaste als van je zelf. En lavendelzakjes zijn zeer rustgevend. Dus kom, genoeg gesteggel. Laten we deze ronde uitspelen, vóór moeder-overste uit het ouderenhuis terug is.

EVA-MARIA: Je hebt gelijk en ik ga winnen. Ik ga mee en zet ook alles in. *(schuift haar hosties naar het midden van de tafel)*

ELISABETH: *(doet weer onmachtig)* Ik denk ik zal... *(weer normaal)* jullie alle hosties afnemen! *(schuift haar hosties naar het midden van de tafel)*

(Agathe begint te snurken)

LUCY: Hemel, nou ja, bij dit geluid komen tenminste geen inbrekers.

EVA-MARIA: Wat zouden die hier moeten zoeken. Behalve hosties en een beetje miswijn is er hier niets te vinden.

LUCY: Precies, zo is dat, en nu wil ik kijken.

(allen leggen de kaarten op de tafel. Zuster Elisabeth staat op en maakt een vreugde dans)

EVA-MARIA: Ja ja, vanwege deemoed en zo...

LUCY: *(kijkt met ongeloof naar de kaarten)* Dat is toch niet waar, weer een Royal Flush...Ergens is hier iets toch fout...

ELISABETH: Ik heb gewonnen, ik heb gewonnen! *(gaat weer naar de tafel en zamelt alle hosties in)*

AGATHE: *(is door het lawaai wakker geworden)* Wat een lawaai, vroeger was het hier veel rustiger.

EVA-MARIA: *(is weer terug bij de haard)* Zegt de vrouw, die hele bossen met haar gesnurk omzaagt.

LUCY: Je hebt beslist de boel bedrogen.

ELISABETH: De Heer is met mij! Dat heb ik niet!

LUCY: Gij zult niet liegen, waarbij wij weer bij de tien geboden gekomen zijn.

ELISABETH: Ik heb niet gelogen! Ik ben goed!

EVA-MARIA: Nou goed, bij tien spelen, vier maal Royal Flush, drie maal Full House, en de rest drieën en vieren, dan heeft Lucy met haar vermoeden niet geheel ongelijk.

ELISABETH: *(wordt boos)* Dat heb ik überhaupt niet nodig, jullie zijn erg, jullie...jullie...

EVA-MARIA: En zweren mag je ook niet.

LUCY: Precies, dat geeft rimpels.

(alle drie gaan op elkaar los en praten door elkaar. Agathe houdt haar oren dicht, in die chaos komt moeder-overste binnen)

LUCRETIA: *(met harde dominante stem)* Stilte! Meteen ophouden, dan wil ik onverwijld een verklaring voor de chaos hier.

(de nonnen zijn verstart, Lucy gaat rugwaarts naar de tafel om de speelkaarten te laten verdwijnen)

LUCY: Dat is omdat...omdat...

AGATHE: *(heeft zich met moeite uit haar stoel verheven)* Omdat zij het niet eens konden worden, wie mijn gebit bij de tandarts afhaalt. *(haakt bij Lucretia aan en voert haar van de tafel weg, zodat de anderen de kaarten in hun toga verstoppen kunnen)* Die was namelijk erg versleten en dan krast dat altijd zo aan je gehemelte. Vroeger heb ik het in de bakpoeder met azijn gelegd.

LUCRETIA: Lieve zuster Agathe, dat is allemaal heel tragisch, gelukkig hebben we onder Eva-Maria's kookkunst alleen dieet, mild uitgedrukt.

LUCY: Ongekruid modderpulp hebben we wel eerder gehad. *(giechelt)*

EVA-MARIA: Ja, nu is het genoeg. *(gaat op Lucy af)*

LUCRETIA: *(komt meteen daar tussen)* Mijn lieve zusters, het is zeker genoeg, ik denk, een avond in stil gebed en met water en brood zal jullie weer bij je verstand brengen. Ga naar je kamer, voor vandaag is het genoeg.

EVA-MARIA: Maar zij is begonnen.

LUCRETIA: Dat maakt mij niet uit, we leven hier in de naam des

Heren, in deemoed, dankbaarheid en vrede. Strijd hoort niet bij de geloften van deze heilige plaats. Dus ga nu, en geen tegenspraak meer.

(Lucy en Eva-Maria draaien zich beledigd om en gaan af)

En nu jij Elisabeth, kan je mij dit *(wijst op de tafel met hosties)* alsjeblieft uitleggen!

ELISABETH: Ik uh...ik wilde...

AGATHE: Tellen, ze wilde de hosties, voor de mis op zondag, tellen en of er nog genoeg zijn.

ELISABETH: Precies, dat wilde ik namelijk. *(gaat aan tafel zitten en telt)* 492, 493, 494...

LUCRETIA: Genoeg! Dat is natuurlijk zeer loffelijk, ik betwijfel echter of er zondag plotseling bussen met mensen naar de mis komen.

LUCY: *(is ondertussen weer binnen gekomen)* En dat is precies de reden dat ik met u spreken wil, lieve moeder.

LUCRETIA: Heb ik jou niet, om stil te zijn, naar je kamer gezonden, zuster Lucy?

LUCY: Ja, ik weet het, maar het is belangrijk en duurt ook niet lang. Ik heb namelijk een idee.

AGATHE: *(staat ondertussen aan de steelpan en probeert de inhoud van de pan fijner te maken, probeert het steeds weer en vertrekt haar gezicht)* Jouw ideeën storten ons meestal in een chaos.

LUCRETIA: Agathe, met respect voor jouw wijsheden, maar zo vertwijfeld als we heden zijn, daarbij kunnen Lucy's ideeën niet zo verkeerd zijn. Dus leg uit wat je wilt zeggen en dan wil ik jou vandaag niet meer zien.

ELISABETH: *(heeft alle hosties in haar opgetrokken rok gepakt)* Ik breng dan maar de hosties terug in de kapel en kijk, of we nog genoeg miswijn hebben, genadige boven zuster. *(buigt, slaat een kruisje en gaat af)*

AGATHE: Ik zal mijn vermoeide knoken ook graag nog een beetje rust geven voor het eten, dat smaakt naar niks, dus kunnen we het ook koud eten. Ik verontschuldig mij. *(af)*

LUCRETIA: Nu, zuster Lucy, daar we nu alleen zijn, laten we gaan zitten en vertel mij van jouw idee. Maar, zeg eens, wat is dat eigenlijk voor een vouw in uw kleding?

LUCY: *(kijkt naar beneden, de vele verfraaiingen aan haar kleding)*

Oh ja, dat is mode, ik bedoel modisch! Weet u Lucretia, ik heb gedacht, als wij ons een beetje aan de tijd aanpassen, dan werken we misschien niet zo muf.

LUCRETIA: Alsjeblieft, de geschiedenis van de bijbel is meer dan 2000 jaar oud en geldt vandaag nog precies zo als toen. Wij hebben geen mode nodig. Wij staan in dit leven. Vroeger is daar ook niemand in geïnteresseerd geweest.

LUCY: Ja, toen hadden de mensen ook nog niet zoveel keuze mogelijkheden. Ik bedoel, als wij alleen een beetje aan onze uiterlijk veranderen, dan krijgen wij misschien weer meer aandacht.

LUCRETIA: Wij hebben geen aandacht nodig, men gelooft of men gelooft niet, daar verandert de kleding dan ook niets aan. Altijd dat nieuwmodische spul, als dat jouw baanbrekende idee was, dan zijn we nu hier klaar. *(staat op)*

LUCY: Nee wacht. Mijn idee is een andere. Oké, het volgende. *(haalt een notitieblok uit haar toga)* Er is toch dit, Facebook.

LUCRETIA: Wat zeg je? *(neemt haar het blocnote uit de hand, leest luid)* Fase book uitnodiging, bij likke met de heer verenigd? Wat is dat dan wel voor een onzin en wat alsjeblieft is een fase book, toch geen arm dier?

LUCY: Maar natuurlijk niet, buiten dat het heet geen fase book maar Facebook *(Engelse uitspraak)* en het is een internet site, die men kan liken.

LUCRETIA: Lijken, wat is dat, dat lijken? *(kijkt een beetje walgend)*

LUCY: Nou, dat is stop, als het bevalt, dan klikt men op de site, ik heb daar naar gekeken, uiteraard alleen in naam van de Heer en als we daar een gebeurtenis scheppen en de mensen officieel uitnodigen, dan komen als het goed gaat honderdduizenden.

LUCRETIA: Honderdduizenden? Onze kapel is voor hooguit 50 personen. Maar, daarvan afgezien, deze hele computer sniksnak is alleen Sodom en Gomorra.

LUCY: Maar...

LUCRETIA: Nee, nee, en nog eens nee, komt niet aan de orde, basta, uit. Ik ga nu naar mijn bureau en een beetje schrijfkramp laten rusten. Lucy, je weet, wat ik je hiervoor gezegd heb. Ga nu naar je kamer. En blijf van deze nieuwmodische dingen weg. Ik wil niets meer daarvan horen. *(keert zich af om weg te gaan)*

LUCY: Steeds in diepste verbondenheid, lieve moeder.

(Lucy maakt een kruisje. Beiden in verschillende deuren af)

EVA-MARIA: *(kijkt stiekem door de deur, of het veilig is)* De hemel zij dank, er is niemand meer! *(gaat naar de kasten om iets te pakken)* Mijn eten een rommeltje? *(haalt tijdens het spreken allerhande kostelijkheden uit de kast en zet het op tafel)* Eigen schuld kan ik alleen maar zeggen! En dat alles alleen, omdat zuster Patricia een afvallige geworden is en met de monnik Peter uit het naburig klooster gevluht is. Ik heb gezegd, ik kan niet koken. Ik heb gezegd, ik heb geen idee van worsten. Maar nee, hebben ze gezegd, je zal het wel leren. Koken kan iedereen hebben ze gezegd...Dan moeten ze er ook mee leven, dat er even alleen rommel is, waarbij ik echt niet gedacht heb, dat ze het zo lang met mij als kokkin uithouden. *(bijt genietend in een snee brood, voeten hoog en ontspant)*

AGATHE: *(kijkt ook verstolen door de deur)* Aha, gesnapt.

(Eva-Maria probeert haar lekkernijen vergeefs te verstoppen)

AGATHE: Ik heb het altijd wel geweten. Jij gelooft ook, alleen omdat ik al wat ouder ben, ben ik seniel. Daarbij heb ik jou allang door. Jij laat het je wel erg goed gaan. Je weet, dat gulzigheid een doodzonde is.

EVA-MARIA: Ga lekker naast me zitten en geniet. Jij bent toch zelf schuld, mij als kokkin aan te stellen.

AGATHE: Nou ja, voor wat anders was je ook niet te gebruiken. Bij de tuinarbeid heb je in plaats van onkruid alle groenten vernietigd, als wasvrouw waren onze complete jurken plotseling licht roze geverfd.

EVA-MARIA: Wacht even, dat was echter ook alleen, omdat Lucy haar Nieuwjaars ondergoed daartussen verstopt had.

LUCY: *(komt binnen, heeft de laatste zin gehoord)* Wat is er met mij? *(blijft geschrokken bij het aanzien van de lekkernijen staan)* Hemel, hel en donder, je viert het avondmaal en ik ben niet uitgenodigd, of wat?

AGATHE: *(met een scherpe tong)* We spraken net over jouw rode onderkleding. En buiten dat, Lucy, je mag niet vloeken.

LUCY: *(onschuldig)* Ik? Ik draag toch geen rood ondergoed, en ik vloek niet...

EVA-MARIA: De lieve God ziet alles, je kan ons misschien

voorliegen, maar later bij het laatste oordeel zal de bittere waarheid aan het licht komen.

AGATHE: *(heeft zich met iets zachts van de tafel in de schommelstoel laten zakken)* Je bedoelt vast die rode waarheid... *(giechelt)*

ELISABETH: *(komt uit de kapel terug, ziet alleen Agathe en Lucy)* Oh Heer, wat heb ik gemist? Als dat de moeder-overste ziet... *(valt weer met haar geijkte aaaaah op een stoel)*

LUCY: Psst, bij jouw theater zeker.

ELISABETH: Zijn jullie dan gek? Waar komt dat vele eten vandaan? Als Eva-Maria dit ziet, wordt ze zeker kwaad.

EVA-MARIA: Nee, dat wordt ze niet, er is genoeg. En nu ophouden rond te tetteren, we gaan nu eten. Want een stoofpot kan ik beslist morgen bij *(naam lokale boer)* op de varkensboerderij afgeven.

AGATHE: Dan mogen ze hun varkens niet meer als biowaar verkopen, met al die chemie daarin.

EVA-MARIA: Maar ik heb toch helemaal niets...

AGATHE: Ik wel, Maggi, fondor, E10, 20, 510 en hoe ze allemaal heten. Alles gemanipuleerd. Vroeger had men nog echte botten uitgekookt en toen het merk eruit gekrast en dan...

LUCY: Zoveel informatie, toen heeft men het ook niet geschreven, maar in steen gebeiteld.

ELISABETH: *(naar de hemel kijkend)* Heer, wat is er van dit mooie klooster geworden.

EVA-MARIA: Een plaats met vertwijfelde maagden, oude grijsaards, waar zelfs het zondags onderhoudend programma gestopt is, omdat er niemand meer komt. Punt. En nu, voor de laatste keer. Er wordt nu gegeten, anders moeten we werkelijk deze grauwe moes uit de pot lepelen, als onze moeder met haar papierwerk klaar is. Waarbij ik echt graag weten wil, waarheen ze schrijft. Wervingsbrief zal het wel niet zijn, anders zou er zondags wel iemand komen.

(allen gaan aan tafel zitten en eten. Indien mogelijk komen de twee maffiosi nu van achter uit het publiek. Een draagt een aktenkoffer. Beiden zien er gewichtig uit in kleding met zonnebril. Misschien kan Salvatore ook met een beetje Italiaans accent spreken. Ze zijn cool, maar ook angstig nerveus, hebben iets te

verbergen. Salvatore is de grotere, Antonio de naprater)

SALVATORE: Man, Antonio, alsjeblieft niet zo treuzelen. Verdorie, door jou zullen ze ons nog pakken.

ANTONIO: Maar Salva, ik doe het al zo snel ik kan, maar ik zie niets, het is verdomd donker buiten.

SALVATORE: Stommerd. *(slaat hem op zijn achterhoofd)* Neem dan ook je zonnebril af. We zijn toch niet bij Al Capone.

ANTONIO: Maar jij hebt toch gezegd dat we incognito onderweg zijn. Ik doe alleen wat me gezegd is.

SALVATORE: Als je zo doorgaat sterven we allemaal. Met onze Big Boss is niet te spotten.

ANTONIO: *(houdt zich aan hem vast)* Salva, ik ben bang. Kunnen we ons ergens verstoppen. Ik moet ook ergens plassen.

SALVATORE: Qué pasa? Wat voor een idioot heb ik hier als partner! *(sarcastisch)* Si klaro! Wij maken nu de koffer open en nemen eenvoudig geld van Big Boss en huren een hotelkamer, geen probleem.

ANTONIO: Wat een goed idee!

SALVATORE: *(slaat hem weer op zijn achterhoofd)* Jij bent echt een totale leeghoofd. Weet je wat Big Boss dan met ons doet? In beton gieten en dan in zee gooien.

ANTONIO: Maar het is toch al laat...

SALVATORE: Ja, ik heb daar vóór wat gezien, dat kan werken. Dat is een klooster.

ANTONIO: Oh mijn God, Salva, geen vrouwen meer, de kleine Antonio mag niet meer spelen...Dan zeg ik liever niets meer en gaan we verder.

SALVATORE: Ik bedoelde toch niet dat we in het klooster intreden, alleen dat we een gunstige overnachting mogelijkheid krijgen. Buiten dat, zijn we daar veilig.

ANTONIO: Jij bent een slimme, hoe zeg je dat...haas...

SALVATORE: Vos, Antonio, een vos. En nu, kom op, en jij houdt je mond. Ik praat.

(Antonio sluit zijn mond denkbeeldig en knikt. Beiden verdwijnen uit het zicht om dan later op het toneel aan de deur te kloppen)

LUCY: Wat was dat lekker. Lieve God, wij danken u voor dat lekkere

eten hier.

AGATHE: En dat alles zonder kauwen, mijn gebit is er blij mee.

ELISABETH: Alsjeblieft, niet weer met godslasteringen. Laat ons liever de tafel afruimen. Ik denk dat onze moeder snel weer hier zal zijn. *(er wordt geklopt)* Zie je, ze heeft zeker nog een beetje frisse lucht gehaald en wil nu eten.

(iedereen, behalve Agathe, die al weer vredig sluimert, begint snel de tafel af te ruimen, en de spullen willekeurig in de kast te stoppen, er wordt weer geklopt)

EVA-MARIA: Mijn God, heeft de moeder een extra uitnodiging nodig?

LUCY: *(gaat naar de deur om te openen)* Maar dat is, wie bent ú?
(ze blijft zo bij de deur staan dat niemand er in kan)

SALVATORE: *(probeert lager en serieuzer te spreken en schuift Lucy opzij)* Wij zijn direct van Rome hierheen gezonden, wij de klooster afgevaardigden. Ik heb de eer, mijn naam is Salvatore Di Lorenzo. Dat is mijn assistent Antonio Idiotos.

ANTONIO: Maar ik...

SALVATORE: Wij komen, zoals gezegd, direct uit Rome en moeten hier enkele dingen op de proef stellen. Ons is ter oren gekomen, dat u geen kerkgangers meer hebt en het klooster daardoor de collectes mist. Wij moeten uw klooster op bekwaamheid testen en moeten daarom een paar dagen hier wonen.

ELISABETH: *(krijgt weer een aanval en spreekt theatraal)* Wij zullen allen sterven en in de hel komen.

ANTONIO: *(snelt naar haar toe)* Maar, mevrouw, zo erg zal het niet worden, we hebben alleen een paar dagen onderdak nodig.

LUCY: Waar is dat voor nodig, "een paar dagen". En het heet niet mevrouw, maar zuster.

ANTONIO: Oké, u beiden zijn zusters...begrijp ik...

SALVATORE: Ah...nee. Antonio. Ik heb gezegd, ik praat. Weet u, mijn assistent is nog niet zo lang in het Vaticaan gestationeerd, ach, ik bedoel aangesteld. Antonio, dit zijn allemaal zusters...klooster zusters. *(beduidt hem dat hij zijn kop moet houden)* Dus mijn zusters, hoe zien dan uw bemoeiingen er uit, om weer wat schwung in de kerk te krijgen...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto